

Biraz Umut Biraz Dilek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Ocak 2015

Tümlenme güdüsü adına dönerken şu devran
Onca eksilti günbegün.
Her kim ise
Dost, yoldaş bildiğim.
Bir adım ötesinde meylerken vefaya
Sırdaşım çok uzağında.

Yaren yaraya merhem
Yara dediğin kapanmaz ömür boyu.
Hicranı, efkârı terk edilmişliğin
Mütemadiyen dönerir etrafımda.
Nazire edercesine şu gönle
Sakın ola ki sevgini hibe etme.

Kanarken yalanlara o çocuk yanım
Ağlar durmadan diğer yarım.
Yıldızlar nasıl da uzağında
Neyim ki şu âlemin nezdinde.
Bir kum zerresi savrulmuş enginlere
Solmuş bir gül yârin elinde.

Sırta kadem basmış tüm duygular
Körelmiş sevda vefasızın ininde.
Resimler kapkara
Kelimele bilirim ki beyhude.
Yine nazım, niyazım
Alabildiğine savruk ve vuku bulmaz
Serzenişler her daim yeknesak.

Gün gecenin telaşında
Adımlarım hızlanır peşi sıra
Biraz umut, biraz dilek
Dualarım biteviye
Uzaklardan gülerken felek.
Sıkılğan biraz çoğuna nazaran

Kırılğan sırça yürek.

Hükmü neyse kabulüm
Reva görülen tek tesellim
Ne isyan ne feveran
Yürektir aşkla yanan.
Kavuşmak günün birinde
Yolum O'na doğru
Aciz bir kul yürürken umuda
Ne isem oyum gıyabında.

Dilim lal, yanarım paye paye
Yürürüm varamasam da nihayete
Anı belirsiz salınırken sarkaç
Sür git devran varlıklar suretsiz
Dünler gömülü yarınlar niyetsiz.